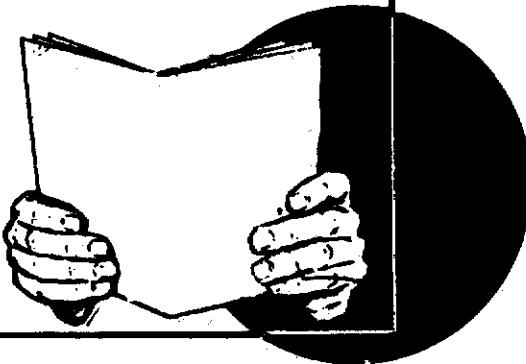

● از ج - الف

پژامون داستانهای قرآن

یک بحث تطبیقی درباره داستانهای قرآن

● به چه دلیل داستانها و سرگذشت‌های قرآن از کتب دیگر گرفته نشده؟

قصص و داستانهای قرآن ، گوشه‌ای از تاریخ بشر است ، فراگیری این داستانها وقت در روز و مغایمین آنها ، همان نتیجه را در برخواهد داشت که بررسی تاریخ صحیح پسر ، آن را در بردارد با این تفاوت که :

داستانهای قرآن از طریق وحی الهی که از هر نوع خطأ و اشتباه مصنوع است بدست ما رسیده است ، درحالی که در تاریخ مدون پسر ، راست و دروغ ، بهم آمخته شده و برای نتیجه گیری ، ناچاریم که صحیح مطلق و یافتنی را از دروغ آن ، جدا سازیم .

اهمیت مطالعه تاریخ پیشینیان ، آثار تربیتی و پرورشی آن ، بر کسی بوشیده نیست .

یکی از آثار سازنده بررسی تاریخ اقوام و ملل پیشین ، این است که انسان کنگاو ، به علی ترقی و پیشرفت ، و یا عوامل انحطاط و عقب ماندگی ملت‌ها ، بی‌می‌برد و با آنها آشنا می‌گردد . واگرفردی متعدد و مسئول باشد از لابلای صفحات تاریخ ، درس‌هائی آموخته و آنها را در زندگی فرد و اجتماعی خود به کارمی بندد و از رعایت این عوامل ، در رهبری اقوام و جمیعتی که مسئولیت آنها را بر عهده گرفته است ، غفلت نمی‌ورزد .

قرآن مجید در موارد متعددی روی این اثر بارز تکیه می‌کند و در آیه‌ای این

چنین می فرماید :

اولم بسیر و افی الارض فینظر واکیف کان عاقبة الذین من
قبلهم کانوا اشد منهم قوّة و اثاروا الارض و عمر وها
اكثر مما عمر وها وجاء تهم رسالهم بالبيانات فما کان الله
لیظلمهم ولكن کانوا انفسهم یظلمون (۱)

چرا در روی زمین به سیر و سیاحت نمی پردازند تا سرانجام زندگی
گروهی را که پیش از آنان در آن زندگی می کردند ، بینندگروهی
که از قدرت و نیروی فزون تری بهره متند بودند پیش از آنها زمین
را شکافته وزیرو روکرده و به عمران و آبادی آن پرداخته بودند
پیامبران این اقوام ، با دلائل کافی برای هدایت آنان برانگیخته
شدند ، آن چنان نبود که خدا بر آنها ستم کند بلکه آنان خویشن را
stem نمودند .

محدودیت در بررسی تاریخ اقوام :

در عصر حاضر ، بررسی تاریخ اقوام و ملل از زاویه نوسان های مادی صورت می گیرد
و همت محققان تاریخ براین معطوف است که زندگی ملل جهان را از نظر سیاسی و اقتصادی
و فرهنگی مورد بررسی قرار دهدن در حالی که بررسی جهات اخلاقی و دینی اقوام گذشتند ،
خود حائز اهمیت بیشتری می باشد .

شکی نیست که رعایت جهات اخلاقی و دستورهای دینی با سرنوشت ملت ها ، ارتباط
مستقیم دارد گروهی که اصول اخلاقی و ضوابط دینی را رعایت کنند ، در پوشش گسترده
رحمت خدا قرار می گیرند درحالی که سرانجام مجرمان و گنه کاران درست نقطه مقابل این
است و رحمت خدا ، وحشم و غضب او جزو اکنش اعمال و نتیجه رفتار و کردار خوب و بد
ملت ها ، چیز دیگری نیست و قرآن روی این جهت ، انگشت گذارده و قلوب و دل های
آگاه و پندگیر و عبرت بین را متوجه آن می سازد چنانکه می فرماید :

قل سیر و افی الارض فانظر و اکیف کان عاقبة المجرمین

(تعلیم آیه ۶۹) (۱).

بکو در روی زمین سیر کنید و سرانجام گنه کاران را تماشا کنید .

تاریخ جامع و تعریک بخش ، تاریخی است که تمام جهات زندگی اقوام و ملل را در

۱ - سورة روم : آیه ۹ ، این مضمون در قرآن در موارد مختلفی وارد شده است
از آن جمله سورة فاطر آیه ۲۶ غافر آیه ۲۱ ۸۲ و محمد آیه ۱۰

۲ - همین مضمون در سورة نحل آیه ۶۳ وارد شده است .

صفحات خود ، تابلوکند و از میان زوایای زندگی ، به زاویه‌های سیاسی و فرهنگی و اقتصادی اکتفا نورزد و رعایت امور اخلاقی و انجام دستورهای الهی وبا سریچی از آنها را زیربنای حیات ملل تلقی کند که با دگرگونی این جهت ، سرنوشت‌ها دگرگون می‌گردد ، و مسیر تاریخ عوض می‌شود .

سقوط نظامی فرانسه در آغاز جنگ‌های بین‌المللی دوم ، مغزها را تکان داد ، و همه را در بیت عظیمی فروبرد ، و انگشت تعجب به دندان‌گرفتنده چگونه ملتی پیشترته که کشورشان مهد علم و صنعت بود ، در برابر حمله نازی‌ها از های درآمد و پس از بررسی روشن گردید که سقوط اخلاقی یک ملت ، مایه سقوط نظامی و سیاسی آنان گردیده و آنان را محکوم ساخته است و هر موقع رئیس جمهوری فرانسه می‌خواست دستور حمله و یا دفاع صادر کند مشوقة طنازوی که جاموس نازی‌ها بود با عشه‌گری‌های خاص خود ، او را از توجه به مسئولیت خطیر خود منصرف می‌ساخت :

قصص قرآن :

«قص» (قصص) به فتح قاف هر دو مصدر است ، به معنی اثر و یا سرگذشتی که از اقوام به یادگار می‌ماند .

داستانهای قرآن ، از شعب فرهنگ و معارف قرآن به شمار می‌رود ، هدف از نقل تاریخ پیامبران و امت‌های پیشین اموریست که به بیان برخی می‌پردازیم .

گواه نبوت و برهان رسالت است :

تاریخ پیامبران و اقوام پیشین در کتابهای عهد جدید و قدیم بایک رشته تعریف‌های روشن و اخلال و اضطری همراه است رویارو قراردادن قصص قرآن که در عهدهن وارد شده است می‌تواند روشنگر اشتباهات و خطاهای کتب پیشینیان گردد ، و سرانجام گواه روشن برآسمانی بودن خود باشد .

درجهان امروز فقهی به نام «فقه مقارن» و حقوقی به نام «حقوق قطبیقی» ، داریم در اینجا شیوه بحث «مقایسه فقهی با فقه دیگر» ، و رویارو قرار دادن حقوقی است در برابر حقوق دیگر ، در این مقایسه و تطبیق ، به نقاط ضعف و قوت مکتب‌ها به خوبی می‌توان بی‌برد . و هردو را با موازین صحیح ارزیابی نمود .

اگر دو مکتب فقهی و یا حقوقی با یکدیگر فاصله زمانی داشته باشند می‌توان تأثیر و عدم تأثیر آن را دریکدیگر به خوبی بدست آورد . اگریک دانشمند حقوقی ، حقوق اسلام را با حقوق رایج آن زمان در ایران و روم مقایسه کند ، می‌تواند به روشی داوری کند که قوانین اسلام از قوانین رایج جامعه‌های پادشاهه متأثر نگردیده و از آنها چیزی نگرفته است ، زیرا آنچنان فاصله میان این دونوع تشریع وجود دارد که به زحمت می‌توان قدر

مشترک‌هائی میان این دونوع حقوق اندیشید.

عن این مقایسه رامی توان درباره قصص قرآن و سرگذشت‌های آسم پیشین انجام داد در این مقایسه و رویاروئی خواهیم دهد که قرآن محتویات خود را درباره پیامبران و امم گذشته از عهده‌نگرفته است زیرا آنچنان اختلاف عظیم و تباين در محتوا و توصیف پیامبران، میان آنها وجود دارد که هرگز نمی‌توان یکی را اصل و دیگری را فرع و کپیه آن دانست، واگر می‌بینید دامستانهای قرآن ریشه‌هائی در عهده‌نی دارد به‌این خاطر است که هردو از موضوع واحدی سخن می‌گویند قهرآ باید ریشه‌های مشترکی داشته باشند، گذشته براین تورات و انجیل و... از کتابهای آسمانی است که تعریف به تمام محتویات آن راهنمایانه است بلکه بخاطر خیانت با اجراء، تعریف و گونه‌ای دربرخی از محتویات آن نفوذ کرده است، از این جهت باید کتاب هم قدر مشترک وهم جهات ممیزه‌ای وجود داشته باشد جهات مشترک معلوم است، جهات ممیزه همان پیراستگی از انسانه و خرافات است که عهده‌نی را بر کرده است و در قرآن اثری از آنها نیست.

به راستی یکی از طرق اثبات اعجاز قرآن قصص و داستان‌های آن است زیرا یک فرد امی و درس نخوانده در محيطی که در آن از این قصص و داستان‌ها خبر و اثری نبود و خود او و افراد محيط وی با این مطالب آشنا نبودند بدون یک مدد غیری نمی‌تواند سرگذشت پیامبران و اقوام پیشین را به صورت خردپسند که شایسته مقام پیامبران است بی‌آنکه به خرافه و انسانه آلوده گردد، تنظیم کند و در کتاب خود به عنوان «احسن القصص» ویا «حدیث دیگران» بازگو کند.

اینکه گفتیم بی‌آنکه به خرافه و انسانه آلوده گردد به این خاطر است که عهده‌نی در بیان سرگذشت پیامبران و توصیف آنان آنچنان دچار انسانه گوئی شده است که هرگز به حکم عقل و خرد نمی‌توان آنها را به بندگان برگزیده خدا نسبت داد.

کالی است که شما سرگذشت آدم و نوح و ابراهیم ولوط و یعقوب و داود و سلیمان را در عهد عتبی مطالعه بفرمایید و آنچه را که قرآن درباره آنان گفته است رویاروی آن، قراردادهید سپس داوری کنید که کدام کتاب آسمانی باشد و محتویات کدام با حکم عقل و خرد مطابق است.

خدا در داستان آدم (نعموز بالله) یک فرد دروغگو و نوح یک فرد شرایخوار ، ابراهیم یک فردی تفاوت نسبت به همسر ، لوط آلوده به گناه با دختر خود ، یعقوب یک فرد مکار و میله‌گر ، داود یک انسان سفاک و خونزیز که به خاطر تجاوز به همسر شخصی، اورا می‌کشد ! سلیمان یک انسان بتبرست ! معروفی شده‌اند. (۱) در حالی که قرآن این گروه را انسان‌های زده و افراد معمصوم و پیراسته از گناه که دارای صفات پرجسته

انسانی و غایل اخلاقی بودند معرفی می‌نماید، شما می‌توانید مشروح این بحث را در کتاب قرآن و آخرین پیامبر مطآلعه بفرمائید.

۱ - البته تورات و آنجیل واقعی و دیگر کتاب‌های آسمانی که از جانب خدا بسوی بشر نازل شده‌اند پیراسته از این خرافه‌ها و افسانه هستند و این پیرایه‌ها مربوط به آن گروه از کتاب‌های آسمانی است که دست تحریف به آنها راه یافته است.

بصيحيه : كناه لغير ...

همان کاری که «شیطان» در دشمنی با انسان، انجام می‌دهد: **«الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمُ بِالْفَحْشَاءِ»** (۴).
انسان را به زشتیها و قاتمدمی‌ها و پستی‌ها، دعوت می‌کند! ..
ادامه دارد

- بقره آیه ۲۹۸ و ۱۶۹ و سوره نور آیه ۲۱

قالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص):

**أَنْصُرُ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا، إِنْ يَكُنْ ظَالِمًا فَإِذْدَهُ عَنْ ظَلْمِهِ
وَإِنْ يَكُنْ مَظْلُومًا فَانْصُرْهُ**

پیامبر اسلام فرمودند:

برادر مسلمانت را یاری کن، چه ظالم و مستکر باشد و چه مظلوم و ستمکشیده ا، (به این صورت که): اگر مستکری پیشه ساخته، او را از ظلم و ستم بازدار، و اگر مظلوم واقع شده است، وی را یاری کن!
نهج الفضاحه